

Celebració de la missa

La celebració de la santa missa (també anomenada fracció del pa, santa eucaristia, divina litúrgia, sagrats misteris, commemoració del Sant Sopar, santa comunió) és «l'acte de contemplació més gran que puga haver-hi» (sant Vicent Ferrer), perquè en la missa es representa i actualitza el misteri pasqual de Jesús i, així, tota l'economia de la salvació.

Ritus inicials

La missa comença amb el cant d'entrada. Si el cant no es fa, es pot llegir l'antífona d'introducció.

Antífona d'introducció

Escolteu, Senyor, escolteu i responeu-me, que soc un pobre desvalgut. Guardeu la meua vida, que soc un fidel vostre. Salveu el vostre servent, que en vós confia. Sl 86 (85), 1-3

Salutació

En el nom del Pare, i del Fill, ✠ i de l'Esperit Sant. Mt 28, 19

R. Amén.

Que la gràcia del nostre Senyor Jesucrist,
l'amor de Déu Pare
i el do de l'Esperit Sant
siguen amb tots vosaltres. 2Co 13, 13

R. Amén.

Acte penitencial

Germans:
Perquè siguem dignes de celebrar els sagrats misteris,
reconeguem els nostres pecats.

El sacerdot i els fidels reciten la confessió general:

**Jo confesse a Déu totpoderós
i a vosaltres, germans,
que he pecat molt,
de pensament, paraula, obra i omissió,**

Es colpegen el pit en dir:

**per la meua culpa, per la meua culpa,
per la meua gran culpa.**

I prossequixen:

**Per això, demane
a la benaventurada sempre Verge Maria,
als àngels i als sants,
i a vosaltres, germans,
que pregueu per mi a Déu, nostre Senyor.**

En comptes de la confessió general, el sacerdot pot fer les invocacions següents:

Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

R. Perquè hem pecat contra vós.

Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia.

R. I doneu-nos la vostra salvació.

SI 85 (84), 8

El sacerdot conclou l'acte penitencial donant l'absolució:

Que Déu omnipotent tinga misericòrdia de nosaltres,
ens perdone els pecats
i ens duga a la vida eterna.

R. Amén.

Invocacions a Crist Salvador

Senyor, tingueu pietat.

R. Senyor, tingueu pietat.

Crist, tingueu pietat.

R. Crist, tingueu pietat.

Senyor, tingueu pietat.

R. Senyor, tingueu pietat.

Himne de lloança

Els diumenges (excepte en Advent i Quaresma), en les solemnitats i en les festes es canta o es recita:

Glòria a Déu dalt del cel,
i en la terra pau als hòmens
que ama el Senyor.

Vos alabem,
vos beneïm,
vos adorem,
vos glorifiquem,
vos donem gràcies,
per la vostra immensa glòria,
Senyor Déu, Rei celestial,
Déu Pare omnipotent.

Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill del Pare,
vós, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres;
vós, que lleveu el pecat del món,
acolliu la nostra súplica.

Vós, que seieu a la dreta del Pare,
tingueu pietat de nosaltres.

Perquè vós sou l'únic Sant,
vós l'únic Senyor,
vós l'únic Altíssim, Jesucrist,
amb l'Esperit Sant
en la glòria de Déu Pare. Amén.

Oració colecta

Preguem.

Tots preguen en silenci durant uns moments.

¡Oh Déu!,
que uniu els cors dels fidels en un mateix anhel,
concediu als cristians de tots els pobles
que s'estimen allò que maneu
i desitgen allò que prometeu,

perquè enmig de les coses inestables d'este món
els nostres cors es mantinguen fermes
allí on es troba l'alegria verdadera.

Pel nostre Senyor Jesucrist, el vostre Fill,
que amb vós viu i regna
en la unitat de l'Esperit Sant,
Déu, pels segles dels segles.

R. Amén.

Litúrgia de la Paraula

Lectures abans de l'Evangeli

Acabada la primera (i la segona) lectura, el lector aclama:

Paraula de Déu.

R. Vos alabem, Senyor.

Salm responsorial

El salmista o un lector canta o recita el salm i el poble diu la resposta.

Aclamació a l'Evangeli

Seguix l'Al·leluia (o un altre cant, des del Dimecres de Cendra fins al Dijous Sant).

Evangeli

Per a anunciar l'Evangeli, el diaca o el sacerdot diu:

El Senyor siga amb vosaltres.

R. I amb el vostre esperit.

El diaca o el sacerdot continua:

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant N.

R. Glòria a vós, Senyor.

Acabat l'Evangeli, el diaca o el sacerdot aclama:

Paraula del Senyor.

R. Lloança a vós, oh Crist.

Homilia

Silenci de meditació

Professió de fe

Acabada l'homilia, els diumenges i les solemnitats es canta o es recita el credo o símbol de Nicea-Constantinoble:

Germans: professem amb els llavis la fe que portem al cor.

**Crec en un sol Déu,
Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra,
de totes les coses visibles i invisibles.**

**I en un sol Senyor, Jesucrist,
Fill unigènit de Déu,
nascut del Pare abans de tots els segles.**

**Déu de Déu,
Llum de Llum,
Déu verdader de Déu verdader,
engendrat, no creat,
de la mateixa naturalesa que el Pare:
per ell totes les coses foren creades.**

**El qual per nosaltres, els hòmens,
i per la nostra salvació,
devallà del cel.**

Mentres es diuen les paraules següents, fins a «es feu home», tots s'inclinen (en les misses dels dies 25 de març i 25 de desembre, si el símbol no es canta, tots s'agenollen i guarden un breu silenci d'adoració).

**I, per obra de l'Esperit Sant,
s'encarnà de la Verge Maria,
i es feu home.**

**Crucificat després per nosaltres
en temps de Ponç Pilat,
patí i fou sepultat,
i ressuscità el tercer dia,
com anunciaven les Escriptures,
i se'n pujà al cel,
on seu a la dreta del Pare.**

I tornarà gloriós
a jutjar els vius i els morts,
i el seu regnat no tindrà fi.
Crec en l'Esperit Sant,
que és Senyor i dona la vida,
que procedix del Pare i del Fill.
I juntament amb el Pare i el Fill
és adorat i glorificat;
que parlà per boca dels profetes.
I en una sola Església,
santa, catòlica i apostòlica.
Professe que hi ha un sol baptisme
per a perdonar els pecats.
I espere la resurrecció dels morts
i la vida eterna.
Amén.

En lloc del credo nicenoconstantinopolità es pot usar el símbol dels Apòstols.

Pregària universal o dels fidels

I (Adaptada del Missal romà)

Germans, en esta oració pública i comunitària, que cadascú pregue no sols per ell mateix o per aquells amb els quals té algun lligam, sinó per tots els pobles i per tots els hòmens, germans nostres.

El diaca o un altre ministre va proposant les intencions i el poble contesta amb la invocació.

Demanem l'abundor de la bondat divina per a tot el poble cristià.

R. Vos ho demanem, Senyor.

Demanem els dons de l'Esperit Sant per a aquells que encara no tenen fe.

R. Vos ho demanem, Senyor.

Preguem per la nostra pàtria i els seus governants, perquè puguem viure en llibertat, justícia i caritat.

R. Vos ho demanem, Senyor.

Preguem per tots els pobles del món, perquè florisca arreu la concòrdia i la pau.

R. Vos ho demanem, Senyor.

Recordem-nos de tots els qui patixen, en el cos o en l'esperit: que el Senyor, ric en misericòrdia, els ajude en les seues necessitats.

R. Vos ho demanem, Senyor.

Preguem al Senyor de l'univers que conserve i augmente la fecunditat de la terra.

R. Vos ho demanem, Senyor.

Preguem al Senyor, que coneix totes les coses, pels germans que no han pogut acudir a esta santa assemblea.

R. Vos ho demanem, Senyor.

Confiats en la bondat de Crist, el Senyor, implorem la seua gràcia per a nosaltres i per als nostres familiars i amics.

R. Vos ho demanem, Senyor.

El sacerdot conclou la pregària universal amb esta oració:

Oh Déu,
refugi i fortalesa nostra,
escolteu les pregàries de la vostra Església,
vós que sou la font de tota pietat,
i concediu-nos tot allò que vos demanem amb confiança.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

II (Adaptada de la litúrgia bizantina de sant Joan Crisòstom)

El Senyor Jesucrist ha fet de nosaltres un poble sacerdotal; preguem, així, per tots els hòmens.

El diaca o un altre ministre va proposant les intencions i el poble contesta amb la invocació.

Diguem tots, amb tota la nostra ànima i esperit:

R. Senyor, tingueu pietat.

Per la pau de tot el món, per la prosperitat de les santes esglésies de Déu i per la unió de tots, preguem al Senyor:

R. Senyor, tingueu pietat.

Per este sant i venerable temple i pels qui hi venen amb fe, pietat i temor de Déu, preguem al Senyor:

R. Senyor, tingueu pietat.

Pels pastors del poble de Déu i per tots els qui acomplixen un ministeri en l'Església, preguem al Senyor:

R. Senyor, tingueu pietat.

Per esta ciutat (vila, monestir), per totes les ciutats i comarques del món i per tots els fidels que hi viuen, preguem al Senyor:

R. Senyor, tingueu pietat.

Per la conservació de la natura, pel benestar material i espiritual del nostre país i de tota la família humana, preguem al Senyor:

R. Senyor, tingueu pietat.

Pels malalts i els tristos, pels empresonats i els torturats, pels pobres i els oprimits, per tots els qui patixen, preguem al Senyor:

R. Senyor, tingueu pietat.

Pels qui ens estimen i pels qui ens menyspreen, pels qui s'han encomanat a les nostres pregàries, pels nostres amics i familiars, vius i difunts, preguem al Senyor:

R. Senyor, tingueu pietat.

Per nosaltres mateixos: que, a través de la contemplació de la Santa Trinitat, aprenguem a estimar-nos els uns als altres i sapiem véncer l'odi que dividix el món, preguem al Senyor:

R. Senyor, tingueu pietat.

El sacerdot conclou la pregària universal amb esta oració:

Oh Déu,
refugi i fortalesa nostra,
escolteu les pregàries de la vostra Església,
vós que sou la font de tota pietat,
i concediu-nos tot allò que vos demanem amb confiança.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

Litúrgia de l'eucaristia

Preparació de les ofrenes

Presentació de les ofrenes

Vos beneïm, Senyor, Déu de l'univers,
per este pa
que hem rebut de la vostra bondat,
i que és fruit de la terra
i del treball dels hòmens:
vos el presentem
perquè es convertisca per a nosaltres
en pa de vida.

R. Que Déu siga beneït per sempre.

Vos beneïm, Senyor, Déu de l'univers,
per este vi
que hem rebut de la vostra bondat,
i que és fruit de la vinya
i del treball dels hòmens:
vos el presentem
perquè es convertisca per a nosaltres
en beguda espiritual.

R. Que Déu siga beneït per sempre.

Oració sobre les ofrenes

Pregueu, germans, perquè este sacrifici, meu i vostre, siga agradable a Déu, Pare omnipotent.

R. Que el Senyor accepte de mans vostres este sacrifici, a lloança i glòria del seu nom, i també pel nostre bé i de tota la seua santa Església.

Senyor,
ja que vós amb un sol sacrifici,
oferit una vegada per sempre,
vos heu guanyat un poble sant,
concediu a la vostra Església els dons de la unitat i de la pau.
Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

Anàfora

Pregària eucarística II del Missal romà

(Adaptada de la tradició apostòlica d'Hipòlit, segle III)

El sacerdot inicia l'anàfora cantant o recitant el prefaci.

Prefaci

El Senyor siga amb vosaltres.

R. I amb el vostre esperit.

Amunt els cors.

R. Els elevem al Senyor.

Donem gràcies al Senyor, Déu nostre.

R. És just i necessari.

És realment just i necessari,
és el nostre deure i és la nostra salvació,
que, sempre i en tot lloc, Pare sant,
vos donem gràcies
per Jesucrist, el vostre Fill amat.

Ell és la vostra Paraula,
per la qual creàreu totes les coses.
Vós ens l'heu enviat com a salvador i redemptor,
encarnat per obra de l'Esperit Sant
i nascut de la Verge Maria.

Ell, per tal de complir la vostra voluntat
i guanyar per a vós un poble sant,
estengué els braços en la creu:
així destruïa la mort
i manifestava la resurrecció.

Per això, amb els àngels i els sants
proclamem la vostra glòria dient:

Himne aclamatori

Sant, sant, sant és el Senyor,
Déu de l'univers.
El cel i la terra són plens de la vostra glòria.
Hosanna dalt del cel.
Beneït el qui ve en nom del Senyor.
Hosanna dalt del cel.

Transició

Sou realment sant, Senyor, font de tota santedat.

Primera invocació de l'Esperit Sant sobre el pa i el vi

Santifiqueu estes ofrenes
fent que hi baixi el vostre Esperit com la rosada,
perquè es convertisquen per a nosaltres
en el Cos ✠ i en la Sang de Jesucrist, el nostre Senyor.

Narració i consagració

Ell, en oferir-se lliurement a la passió,
prengué el pa
i, dient l'acció de gràcies, el partí
i el donà als seus deixebles dient:

PRENEU I MENGEU-NE TOTS,
QUE AÇÒ ÉS EL MEU COS,
ENTREGAT PER VOSALTRES.

Igualment, havent sopat,
prengué el calze
i, novament donant-vos gràcies,
el passà als seus deixebles dient:

PRENEU I BEVEU-NE TOTS,
QUE AQUEST ÉS EL CALZE DE LA MEUA SANG,
LA SANG DE L'ALIANÇA NOVA I ETERNA
ESCAMPADA PER VOSALTRES
I PER MOLTS
EN REMISSIÓ DELS PECATS.

FEU AÇÒ, QUE ÉS EL MEU MEMORIAL.

Aclamació del poble

El sacerdot convida el poble a fer una aclamació de fe.

I

Proclameu el misteri de la fe.

**R. Anunciem la vostra mort,
confessem la vostra resurrecció,
esperem el vostre retorn, Senyor Jesús.**

II

Heus ací el sagrament de la nostra fe.

**R. Cada vegada que mengem aquest pa
i bevem aquest calze,
anunciem la vostra mort,
esperem el vostre retorn,
Senyor Jesús.**

El sacerdot prossegueix:

Memorial i ofrena

Per això, Pare,
fent el memorial de la mort
i de la resurrecció del vostre Fill,
vos oferim el pa de la vida i el calze de la salvació,
i vos donem gràcies perquè ens heu fet dignes
de servir-vos en la vostra presència.

Segona invocació de l'Esperit Sant, sobre la comunitat reunida

Vos supliquem humilment
que l'Esperit Sant unisca en un sol cos
a tots els qui participem del Cos i de la Sang de Crist.

Primer díptic: intercessió pels vius

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra Església,
estesa per tot el món,¹
feu-la perfecta en la caritat,

1. Cada diumenge, si no hi ha una commemoració pròpia, es pot afegir «i convocada ací en el dia que Crist ha vençut la mort i ens ha fet participar de la seua vida immortal».

juntament amb el papa **N.**,
amb el nostre bisbe **N.** (i el seu bisbe auxiliar **N.**)
i amb tots els pastors del vostre poble.

Segon díptic: intercessió pels difunts i commemoració dels sants

En les misses en què es vol fer memòria d'algun difunt concret (o difunta), es pot dir:

Recordeu-vos del vostre fill (o filla) **N.**,
que (hui) heu cridat d'este món a vós.
Vos preguem que, així com pel baptisme
ha compartit la mort de Jesucrist,
compartisca també la seua resurrecció.

Recordeu-vos també dels nostres germans
que moriren en l'esperança de la resurrecció,
i de tots els difunts
que descansen en el si de la vostra misericòrdia.
Admeteu-los a contemplar la llum de la vostra mirada.

Vos preguem que tingueu pietat de tots nosaltres,
i feu que, amb la Verge Maria, Mare de Déu,
amb sant Josep, el seu espòs,
amb els apòstols i els justos de tots els temps,
que han viscut en la vostra amistat,
tinguem part en la vida eterna,
i puguem lloar-vos i glorificar-vos
per Jesucrist, el vostre Fill.

Doxologia

El sacerdot canta o recita:

Per ell, amb ell i en ell,
vós, Déu Pare omnipotent,
en la unitat de l'Esperit Sant,
rebeu tot honor i tota glòria pels segles dels segles.

R. Amén.

Ritu de la comunió

Oració del Senyor

El sacerdot introduïx l'oració del Senyor o parenostre amb estes paraules o unes altres de semblants:

Fidels a un manament del Salvador,
i seguint la seua divina ensenyança, gosem dir:
**Pare nostre, que esteu en el cel.
Siga santificat el vostre nom.
Vinga a nosaltres el vostre regne.
Façà's la vostra voluntat,
així en la terra com es fa en el cel.
El nostre pa de cada dia
doneu-nos, Senyor, el dia de hui.
I perdoneu les nostres culpes,
així com nosaltres perdonem els nostres deutors.
I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació,
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.**

Amb les mans esteses, el sacerdot, a soles, continua dient:

Deslliureu-nos, Senyor, de tots els mals;
feu que hi haja pau en els nostres dies,
i per la vostra misericòrdia
gardeu-nos del pecat i de qualsevol pertorbació,
mentres esperem l'acompliment
de la nostra esperança,
la manifestació de Jesucrist,
el nostre Salvador.

R. Perquè són vostres, per sempre,
el regne, el poder i la glòria.

Signe de la pau

Senyor nostre Jesucrist,
que diguéreu als apòstols:
«vos deixeu la pau, vos doneu la meua pau»,
no mireu els nostres pecats,
sinó la fe de la vostra Església,

i doneu-li, segons la vostra voluntat, la pau i la unitat que vós demanàreu.

Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles.

R. Amén.

La pau del Senyor siga sempre amb vosaltres.

R. I amb el vostre esperit.

Doneu-vos la pau.

Tot el món es dona el senyal de pau, comunió i caritat, segons el costum local, dient: «La pau del Senyor siga sempre amb tu», i es respon: «Amén» (si el qui dona la pau és un ministre ordenat, se li respon: «I amb el vostre esperit»).

Lletania per a la fracció del pa

**Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.**

**Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.**

**Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
doneu-nos la pau.**

Invitació a la comunió

Mireu l'Anyell de Déu,
mireu el qui lleva el pecat del món.
Feliços els convidats a la seua taula.

Jó 1, 29

Ap 19, 9

**R. Senyor,
no soc digne que entreu en ma casa;
digueu-ho només de paraula,
i serà salvada la meua ànima.**

Cf. Mt 8, 8

Quan el sacerdot sumix el Cos i la Sang del Senyor comença el cant de comunió. Si este cant no es fa, es pot llegir l'antífona de comunió.

Antífona de comunió

Vós, Senyor, sacieu la terra de pluges del cel, per traure'n el pa que renova les forces de l'home i el vi que li alegra el cor.

Sl 104 (103), 13.15

Comunió

El Cos de Crist.

R. Amén.

(La Sang de Crist.

R. Amén.)

Recolliment i lloança

Tots poden guardar un moment de silenci lloant Déu en el cor. En compte del silenci, l'assemblea pot cantar un himne, un salm o un altre cant de lloança.

Postcomunió

Tot seguit, el sacerdot diu l'oració de després de la comunió.

Preguem.

Concediu-nos, Senyor, que este remei,
que ens ve de la vostra misericòrdia,
ens ajude a agradar-vos en tot.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

Ritus conclusius

Benedicció i comiat

El Senyor siga amb vosaltres.

R. I amb el vostre esperit.

Que vos beneïska Déu totpoderós, Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

R. Amén.

Germans, aneu-vos-en en pau.

R. Donem gràcies a Déu.

És tradicional saludar la Mare de Déu amb una antífona o cant marià.